

РЕШЕНИЕ

№ 23839

гр. София, 10.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **4197** по описа за **2025** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на "Аларик Секюритис" ООД ЕИК[ЕИК] със седалище [населено място] срещу Решение № 811 от 04.03.2025 г., постановено по нахд № 8892/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 103-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №Р-10-107 от 22.05.2023 г., издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на основание чл. 83, чл. 53 и във връзка с чл. 27 от ЗАНН, чл. 15, ал. 1, т. 7 от Закон за Комисията за финансов надзор /ЗКФН/ и чл. 116, ал. 1, т. 3 от ЗМИП /Закона за мерките срещу изпирането на пари/ на дружеството жалбоподател е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 5 000 лв. за извършено нарушение на чл. 54, ал. 7, изр първо, хипотеза втора, вр. чл. 53 ал.2 т.5 предл.2 вр. чл. 10, т. 1 от ЗМИП.

В касационната жалба се излага довода, че решението на СРС е неправилно, постановено в нарушение на закона, на процесуалните правила, необосновано и в противоречие с доказателствата, фактите и обстоятелствата по делото. В тази връзка на първо място се твърди, че решението няма мотиви, доколкото съдът не е обсъдил представяните доказателства и не е изяснил фактическата обстановка. Подчертава се, че наложената санкция е за това, че на 30.07.21 г. не е изпълнено задължението по чл. 54, ал. 7 вр. чл. 53, ал. 2, т. 5 и чл. 10, т. 1 от ЗМИП да се съберат данни за адреса на оторизираното лице Ф. Й., като от това лице е представена декларация от 30.07.21 г. с посочен адрес, който е изискван в процеса на идентификацията. Подчертава се, че

има удостоверение за настоящ и друг адрес, издаден от официалните власти на Република Т., като тези документи са изискани сред първоначалната идентификация и след съставяне на акта, но преди НП и са представени пред АНО. Сочи се, че тези доказателства не са обсъдени и въз основа на тях не са формирани изводи. Липсата в решението на съда на анализ и конкретни изводи на приложената документация представлява според касатора съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна и връщане на делото за ново разглеждане. На следващо място се твърди, че решението на СРС е бланкетно без да има задълбочен анализ на правните норми. Изтъква се участие на ответника без представителна власт, което също е съществено процесуално нарушение, което води до незаконосъобразност на оспореното решение. М. Ф., от която е представено пълномощно на представителя на ответника е депозирала своята оставка като зам.председател на КФН на 20.05.2024г., която е приета от Народното събрание на 21.05.2024г., т.е от тази дата юрк. Г. не притежава представителна власт, същият не е представил друго пълномощно, но на 16.07.2024г. е проведено съдебно заседание. Алтернативно, поддържа се твърдението за погрешна преценка относно приложението на чл. 28 от ЗАНН. С оглед изложеното се моли да се отмени решението и делото да се върне за ново разглеждане или да се отмени НП като незаконосъобразно.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. В.. Претендират се разносики за двете съдебни инстанции.

Ответникът – Комисия за финансов надзор, чрез пълномощника си юрк. Г. в съдебно заседание оспорва касационната жалба, като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на касационния жалбоподател.

Представителят на СГП изразява заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, като обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол. Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и не са налице наведените касационни основания за неговата отмяна.

Посочено е, че "Аларик Секюритис"ООД е лицензиран инвестиционен посредник и е вписан под № РГ-03-236 в регистъра на инвестиционните посредници по чл. 30 ал.1 т.2 от ЗКФН. Поради това дружеството е задължено лице по чл. 4 т.8 от ЗМЗИП. На основание Заповед № 3-26 от 19.01.22 г. на зам.-председателя на КФН на дружеството е извършена проверка. При същата е установено, че дружеството е предлагало възможност на свои клиенти да дават правомощия на трети лица да извършват сделки с финансови инструменти от тяхно име и за тяхна сметка, за което се представя пред инвестиционния посредник оторизационна форма, съдържаща конкретни данни. В хода на проверката касаторът представил оторизационна форма от 30.07.2021г. , с която са дадени правомощия на Ф. Й., дата на раждане ххг. да извършва сделки с финансови инструменти от името и за сметка на Ace Trading Menagement Ltd. Инвестиционният посредник е следвало да идентифицира лицето Ф. Й. по начина посочен в чл.53 от ЗМИП, за което било представен електронно копие на лична карта на лицето, без дата на издаване, с валидност до 07.06.2029г. , без посочен адрес. Няма данни за адреса, който се изисква да бъде отразен съгласно чл. 54, ал. 7 вр. с 53, ал. 2, т. 5 вр. с чл. 10, т. 1 от ЗМИП.

С обжалваното решение районният съд е потвърдил наказателното постановление като

законосъобразно. За да постанови този резултат районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи и съдържат изискуемите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и, че не са допуснати съществени нарушения на ЗАНН, които да обуславят отмяна на НП, на процесуално основание. Приел е също така, че са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Разглеждайки спорът по същество, съдът е достигнал до извода, че санкционираното дружество е осъществило административното нарушение, предмет на оспореното НП и е потвърдил същото като законосъобразно.

Касационният състав приема, че правилно СРС е посочил, че съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗМИП идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представянето на официален документ за самоличност и снемане на копие от него /каквото има/ като съгласно ал. 2, т. 5 при идентифицирането на физически лица се събират данни за държавата на постоянно пребиваване и адрес /като номер на пощенската кутия не е достатъчен/. В тази връзка правилно е установено, че за Ф. Й. няма представен адрес. Не е спорно, че с писмо от 30.05.22 г. от дружеството е представена организационната форма от 30.07.21 г., с която на лицето са дадени правомощия за извършва сделки. Представен е и официален превод на копието на личната карта, където няма адрес. Има поле за такъв, но не е отразен. Правилно декларацията на лицето, представена при възраженията срещу АУАН не е кредитирана, тъй като е попълнена саморъчно и при изискваните преди съставянето на АУАН книжа не е била представена. Съответно като частен свидетелстващ документ е прецената редом с останалите книжа /например в оторизационната форма на лицето полето за адрес е празно, както не би било, ако декларацията датирана от 30.07.2021 г. в действителност е била представена/ и правилно не е била кредитирана.

По отношение възражението за липса на анализ и изводи относно представените пред АНО допълнителни доказателства- удостоверение за настоящ адрес на Ф. Й. с дата 31.05.2022г. и второ удостоверение с дата 05.12.2022г., съдът счита, че независимо, че документът е представен преди датата на издаване на НП, то наличието му към по-късен момент не е относимо към момента на извършване на нарушението-30.07.2021г., доколкото към датата на издаване на оторизационната форма следва да е извършена идентификация на лицето, което притежава представителна власт да осъществява сделки за сметка на клиента, по посочения в закона начин. В този смисъл, липсата на анализ на тези документи от страна на въззивния съд не представлява същество нарушение на съдопроизводствените правила, доколкото съдът изрично е посочил кои именно доказателства са относими към спора. Не се споделят и възраженията за липса на мотиви, както и тези, че поради непосочване от страна на АНО за пропуски в представените от касатора доказателства, то това е станало причина за забавеното им представяне. Както се посочи по-горе не датата на представяне пред органа, а датата на изготвяне на документа е релевантна за спора, а тя е по-късна от момента на извършване на нарушението. Изводите на съда са подробно и ясно изложени.

Относно възражението за липса на представителна власт на процесуалния представител на ответника, съдът намира, че изложените в жалбата обстоятелства действително са се осъществили, но това не опорочава съдебното решение до степен, която да налага връщане на делото за ново разглеждане. Ответникът правилно е конституиран, същият е представляван от надлежно упълномощен представител в първото съдебно заседание. Доколкото във второто съдебно заседание са изложени становища по същество на делото, то изявлението на юрк. Г. като направено от ненадлежно упълномощено лице, съдът следва да приеме за недействително. Това обаче не е аргумент за незаконосъобразност на съдебното решение, доколкото дори напълно да липсва становище по същество от ответника, то решението на съда е валидно и допустимо. Отделно от това, правото на защита на жалбоподателя по никакъв начин не е било засегнато от

това обстоятелство.

С разпоредбите на ЗМИП са транспонирани разпоредбите на Директива /ЕС/ 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари финансирането на тероризма, за изменение на Регламент /ЕС/ № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията. Съгласно чл. 13 пар. 1 б. а от Директивата мерките за комплексна проверка на клиента обхващат идентифициране на клиента и проверка на неговата идентификация въз основа на документи, данни или информация, получени от надежден и независим източник. Тълкуването на визираната норма на съюзното право води на извод за наличието на две стъпки при осъществяване на комплектната проверка – идентифициране на клиента и проверка на идентификацията. Първата стъпка идентифицирането на физическите лица е регламентирана в чл. 53, ал. 1 от ЗМИП и законодателят е предвидил да се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него. Втората стъпка проверка на идентификацията е обхваната от чл. 53, ал. 2 от ЗМИП и се извършва чрез събиране на данни. По отношение данните визиран в чл. 53, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 4 от ЗМИП, законодателят е предвидил същите могат да бъдат събрани единствено от официален документ за самоличност, а с представяне на други официални документи или документи от надежден и независим източник, е предоставил възможност за събиране на данните визиран в чл. 53, ал. 2, т. 3 и 5 от ЗМИП. Разпоредбата на чл. 5 от Директивата позволява на държавите - членки да приемат или запазят в сила по-строги разпоредби, стига същите да целят засилване на борбата срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма. В този смисъл няма пречка държавата членка сама да определя въз основа на какви данни да извършва идентификацията на клиента.

С оглед гореизложеното правилно административнонаказващия орган е приел, че с извършено идентифициране на лицето въз основа единствено на лична карта, дружеството формално е извършило нарушение на чл. 53, ал. 7, изр. първо, във вр. с чл. 53, ал. 2 т.5 предл.2, във вр. с чл. 10, ал. 1 от ЗМИП.

Наложената имуществена санкция е в минималния размер, предвиден от закона /в рамките от 5000 лв до 50000 лв. /, и съответства на целите на наказанието съгласно чл. 12 от ЗАНН.

Касационният състав намира и за правилна констатацията на СРС, че няма основания извършеното нарушение да се приеме за маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава от всички останали нарушения от този вид и не се явява маловажно по своя характер.

Следователно- решението на СРС следва да бъде оставено в сила като с оглед изхода от спора на КФН следва да се присъжи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80/осемдесет/ лв.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 811 от 04.03.2025 г., постановено по нахд № 8892/2023 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 103-ти състав

ОСЪЖДА "Аларик Секюритис" ООД,[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] да заплати на Комисия на финансов надзор сумата 80 лв./осемдесет/ разноски по делото.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: